

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2762/2019
07.07.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Емина Ђуран Милић, адвокат из ..., против тужене Основне школе „ББ“ из ..., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3327/18 од 08.05.2019. године, у седници од 07.07.2021. године, донео је:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3327/18 од 08.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењану П1 637/17 од 04.09.2018. године, ставом првим изреке делимично је усвојен тужбени захтев. Ставом другим изреке поништено је као незаконито решење о отказу тужене од 14.09.2016. године и тужена обавезана да тужиљу врати на рад и да јој накнади трошкове парничног поступка у износу од 149.250,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом трећим изреке одбијен је као неоснован део тужбеног захтева да се тужена обавезе да тужиљу распореди на раније или одговарајуће послове у складу са стручном спремом и радним искуством, као и захтев за исплату законске затезне камате на парничне трошкове од дана пресуђења до дана извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3327/18 од 08.05.2019. године, преиначена је првостепена пресуда у усвајајућем делу тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиље да се поништи као незаконито решење тужене о отказу уговора о раду од 14.09.2016. године и тужена обавезе да тужиљу врати на рад и накнади јој трошкове парничног поступка са припадајућом законском затезном каматом.

Против другостепене пресуде, тужиља је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу чл. 408. важећег Закона о парничном поступку - ЗПП и утврдио да ревизија тужиље није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а ревизијом се одређено не указује на битне повреде поступка које могу бити ревизијски разлог, у смислу члана 407. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је код тужене школе била у радном односу на одређено време као наставник разредне наставе у периоду од 2000. године до 14.09.2016. године, по основу више закључених уговора о раду, које је тужила закључивала 01. септембра сваке године са пуним радним временом на одређено време на период до 60 дана, без конкурса. Уговор је тужена раскидала сваке године 31.08. Побижаним решењем које је тужила примила 06.09.2016. године, отказан јој је Уговор о раду од 01.09.2015. године. Након наставничког већа одржаног 30. или 31. августа 2016. године, директорка тужене је позвала тужиљу и обавестила је да почиње да ради 01.09.2016. године, по основу уговора о раду од истог датума, за обављање послова наставника разредне наставе у продуженом боравку, док буде било потребе за њеним радом. Овај уговор о раду тужила је примила 20.09.2016. године. У међувремену су у другим школама две наставнице разредне наставе постале технолошки вишак и поднеле захтев да буду примљене код тужене, због чега је тужили побижаним решењем престао радни однос.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у побижаној другостепеној пресуди примењено материјално право када је првостепена пресуда преиначена и одбијен као неоснован тужбени захтев тужиле за поништај решења о отказу уговора о раду и враћање на рад код тужене.

Према члану 130. ст. 1. и 2. Закона о основама система образовања и вапитања („Службени гласник РС“ 72/09 ... 62/16), пријем у радни однос у установи врши се на основу преузимања запосленог у установи чији је оснивач република, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе, и конкурса, а пријем у радни однос на неодређено време на основу конкурса може се извршити ако се није могло извршити преузимање запосленог. Према члану 132. став 1. тачка 1. тог закона, установа може да прими у радни однос на одређено време лице без конкурса до преузимања запосленог, односно до коначности одлуке о избору кандидата по конкурс. Према ставу 9. истог члана, радни однос на одређено време не може да прерасте у радни однос на неодређено време.

С обзиром на наведено, правилан је закључак другостепеног суда да се у конкретном случају не могу применити одредбе члана 32. Закона о раду, већ се примењују цитиране одредбе Закона о основама система образовања и васпитања. Тужила је дана 01.09.2016. године по усменом позиву директора тужене ступила на рад, али се ради о обављању фактичког рада, све до доношења побижаног решења 14.09.2016. године када јој је уговор отказан. С обзиром на наведено, правилан је закључак другостепеног суд да је рок од 60 дана, по последњем закљученом уговору о раду на одређено време, почео да тече 01.09.2016. године, од дана тужиљиног ступања на рад, због чега није од значаја да ли је тужила последњи уговор о раду примила након доношења решења којим јој је престао радни однос.

Ревизијом тужиле неосновано се указује да је у конкретном случају требало применити одредбе Закона о раду, односно одредбе Закона о облигационим односима у погледу момента закључења уговора.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић